388R0441

18.2.88 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING Nr L 45/15

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 441/88

av den 17 februari 1988

om tillämpningsföreskrifter för obligatorisk destillation enligt artikel 39 i rådets förordning (EEG) nr 822/87

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin(1), senast ändrad genom kommissionens förordning (EEG) nr 3992/87(2), särskilt artikel 39.9 i denna, och

med beaktande av följande:

På grund av de ändringar i systemet för obligatorisk destillation som infördes genom artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87 och konsolideringen av förordningen om den gemensamma organisationen av marknaden för vin bör kommissionens förordning (EEG) nr 854/86(3), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1410/87(4), för tydlighetens skull konsolideras vad gäller tillämpningsföreskrifter för obligatorisk destillation.

De destillationer som avses i artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87 skall genomföras i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 2179/83 av den 25 juli 1983 om allmänna bestämmelser om destillation av vin och biprodukter från vinframställning(5), ändrad genom förordning (EEG) nr 2687/84(6).

Det bör bestämmas vilka kriterier som skall tillämpas för att fastställa att det råder allvarlig obalans på marknaden, eftersom detta är avgörande för om obligatorisk destillation skall genomföras.

För att förhindra att obligatorisk destillation leder till att den disponibla mängden vin blir otillräcklig följande år bör det klargöras att hänsyn skall tas till behovet av att säkerställa en balanserad marknad för det följande året när den mängd som skall omfattas av obligatorisk destillation fastställs.

Ansvaret för den obligatoriska destillationen bör fördelas rättvist inom hela gemenskapen och därför måste kriterier fastställas för hur produktionsområden med likartade egenskaper skall avgränsas.

För att ta hänsyn till att den mängd som omfattas av obligatorisk destillation ökar i takt med hektaravkastningen, såsom den definieras i artikel 39.4 i förordning (EEG) nr 822/87, bör produktionen i varje område delas upp efter hektaravkastningsklasser som, med hjälp av procentandelar av produktionen, används för att räkna fram den förväntade mängden för varje område.

För att den obligatoriska destillationen skall kunna tillämpas på ett korrekt och enhetligt sätt är det nödvändigt att närmare ange vilken avkastning som skall ligga till grund för beräkningen och vilken mängd vin och produkter i tidigare produktionsled än vin som den procentandel som avses i artikel 39.4 i förordning (EEG) nr 822/87 skall hänföra sig till. För produktionsåret 1987/88 skall av tekniska skäl druvmust avsedd för framställning av koncentrerad druvmust eller renad koncentrerad druvmust, som inte bearbetats före den 15 mars, räknas in i de mängder som får dras av från denna mängd, förutsatt att producenten förpliktar sig att bearbeta denna druvmust senast den 31 augusti. Enligt kommissionens förordning (EEG) nr 3929/87 av den 17 december 1987 om skörde-, produktions- och lagerdeklarationer avseende produkter inom vinsektorn(7) skall producenterna deklarera den mängd vin och produkter i tidigare produktionsled än vin samt den avkastning som ligger till grund för de producerade mängderna.

Det bör fastställas vilka producenter som skall befrias från obligatorisk destillation, så att de administrativa kostnaderna för åtgärden kan minskas.

För att kunna bedöma åtgärdens effekt på marknaden är det nödvändigt att snabbt få information om vilka mängder bordsvin som motsvaras av de procentandelar som kommissionen fastställer för de producenter som omfattas av kravet på obligatorisk destillation. Detta kan ske genom att föreskriva att de som omfattas av kravet på obligatorisk destillation skall redovisa de mängder som skall levereras till destillation, samtidigt som de behöriga myndigheterna på eget initiativ själva kan beräkna mängderna för enskilda producenter och underrätta dem om deras skyldigheter.

(1) EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1.
(2) EGT nr L 377, 31.12.1987, s. 20.
(3) EGT nr L 80, 25.3.1986, s. 14.
(4) EGT nr L 135, 23.5.1987, s. 11.
(5) EGT nr L 212, 3.8.1983, s. 1.
(6) EGT nr L 255, 25.9.1984, s. 3.
(7) EGT nr L 369, 29.12.1987, s. 59.

De regler som fastställs i förordning (EEG) nr 2179/83 om kontroll av egenskaperna hos det vin som levereras till destillation gäller endast enskilda leveranser och löser inte problemet med de leveranser som utförs gemensamt av flera producenter. Sådana leveranser kan förmodas bli vanliga, eftersom vissa producenter som omfattas av kravet på obligatorisk destillation endast skall leverera mycket små mängder. På grund av detta och med hänsyn till de skiftande förhållandena i de olika medlemsstaterna, bör det fastställas att kontrollen av de levererade vinernas egenskaper skall utföras i enlighet med nationella bestämmelser.

Tillåtna toleransvärden bör fastställas så att skyldigheterna kan uppfyllas utan att detta medför orimliga utgifter för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ).

För att säkerställa lika behandling av de producenter som omfattas av skyldigheten bör producenter som redan har avsatt sitt vin innan den obligatoriska destillationen utlöstes få möjlighet att uppfylla sina skyldigheter. Det är också ekonomiskt försvarbart att producenter vars vin på grund av sin kvalitet utan svårighet kan avsättas på marknaden tillåts uppfylla skyldigheten utan att vara tvungna att leverera sitt eget vin. Producenter bör därför ges möjlighet att leverera vin från andra producenter eller låta andra producenter leverera vin för deras räkning.

Det saknas en gemenskapsdefinition av rosévin, och för tydlighetens skull bör det därför klargöras att rosé bordsvin skall behandlas på samma sätt som rött bordsvin, eftersom de är nära besläktade i ekonomiskt hänseende.

För att systemet skall kunna tillämpas bör det fastställas vilka bordsviner som betraktas som nära besläktade i ekonomiskt hänseende med de olika typerna av bordsvin.

Det bör förhindras att produkter som framställs genom destillation av vissa viner orsakar störningar på marknaden för vinsprit med en ursprungsbeteckning. Enligt artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 2179/83 bör det därför föreskrivas att produkter som framställs genom direkt destillation av dessa viner skall ha en alkoholhalt av lägst 92 % vol.

För att destillationen skall genomföras så effektivt som möjligt bör vissa tidsfrister fastställas inom vilka producenter och destillatörer skall ha avslutat destillationen.

Enligt artikel 39.7 i förordning (EEG) nr 822/87 kan destillatörer antingen få stöd för den produkt som skall destilleras eller leverera den produkt som framställs genom destillation till interventionsorganet. Stödbelopppet skall fastställas när destillationen utlöses på grundval av de kriterier som anges i artikel 16 i förordning (EEG) nr 2179/83.

Enligt artikel 17 i förordning (EEG) nr 2179/83 skall de berörda parterna för att få motta stöd lämna in en ansökan tillsammans med nödvändiga verifikationer. För att systemet skall fungera på samma sätt i alla medlemsstater bör tidsfrister fastställas för när ansökningar skall lämnas in, för när stöd skall betalas ut till destillatörer och bevis läggas fram för att inköpspriset har betalats.

Det pris som interventionsorganen skall betala för de produkter som levereras till dem skall fastställas när destillationen utlöses på grundval av de kriterier som anges i artikel 18.2 i förordning (EEG) nr 2179/83.

Det vin som skall levereras till obligatorisk destillation får bearbetas till vin tillsatt alkohol för destillation. Destillationsbestämmelser bör därför fastställas enligt de regler som anges i artiklarna 25 och 26 i förordning (EEG) nr 2179/83.

För att kommissionen skall kunna få en överblick över uppfyllelsen av skyldigheterna vad gäller obligatorisk destillation skall de berörda medlemsstaterna på grundval av destillatörernas rapportering hålla kommissionen underrättad om destillationernas förlopp och resultat.

Greklands speciella produktionsstrukturer och administrativa svårigheter gör det befogat att i denna medlemsstat för produktionsåren 1987/88 och 1988/89 införa en ordning för obligatorisk destillation som gör det möjligt att uppnå kvantitativa resultat som närmar sig de resultat som uppnås vid tillämpning av det generella systemet samtidigt som ordningens omfattning begränsas till producenter med tillräckligt stora mängder bordsvin, och att bemyndiga den grekiska regeringen att själv fastställa procentandelarna för den bordsvinsproduktion som de berörda producenterna skall leverera till destillation. Procentandelarna skall fastställas på ett sätt som säkerställer lika behandling av de berörda parterna på grundval av de kriterier som anges i artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87. Grekiska producenter som inte omfattas av kravet på obligatorisk destillation kan omfattas av de åtgärder som föreskrivs i avdelning III i förordning (EEG) nr 822/87.

Enligt artikel 47 i förordning (EEG) nr 822/87 bör en referensperiod fastställas som medför att producenter som inte genomfört sin leverans utestängs från interventionsåtgärder. Tillämpningen av denna artikel påverkar inte medlemsstaternas skyldighet att tillämpa de nationella sanktioner som är nödvändiga för att i enlighet med artikel 79 i förordning (EEG) nr 822/87 säkerställa att den obligatoriska destillationen tillämpas på ett strikt icke-diskriminerande sätt.

Det bör klargöras att denna förordning inte är tillämplig i Portugal före slutet av produktionsåret 1989/1990. Personer som omfattas av obligatorisk destillation bör förbjudas att utföra eller låta utföra destillationen i Portugal.

De åtgärder som avses i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 39.1 a och b andra stycket i förordning (EEG) nr 822/87 avses med

a) *de disponibla mängder som noteras i början av produktionsåret:* den mängd som motsvarar de samlade lagren vid produktionsårets början samt produktionen av bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, med avdrag för

— den mängd bordsvin och jäsningsrester som skall destilleras under produktionsåret enligt artikel 35.2 i förordning (EEG) nr 822/87,

— beräknat svinn i produktions- och handelsledets under produktionsåret,

b) *normal årsförbrukning:* den totala mängd bordsvin som under produktionsåret är avsedd för

— direkt konsumtion,

— bearbetning till produkter som omfattas av KN-nummer 2205 eller 2209 00, och

— export,

med avdrag för den mängd vin som kommer att importeras och som kan klassificeras som bordsvin.

Artikel 2

1. Det genomsnitt som avses i artikel 39.1 c i förordning (EEG) nr 822/87 skall beräknas genom att det representativa priset för varje typ av bordsvin multipliceras med följande koefficienter:

A I:	25
A II:	1
A III:	0,5
R I:	65
R II:	8,4
R III:	0,1

2. Den situation som avses i artikel 39.1 c i förordning (EEG) nr 822/87 skall anses föreligga om det genomsnitt som avses i punkt 1 mellan den 1 september och den 31 december under tre på varandra följande veckor understiger 82 % av det vägda genomsnittet av orienteringspriserna för varje typ av bordsvin, multiplicerat med koefficienterna i punkt 1. Representativa priser och orienteringspriser skall uttryckas i ecu/% vol. alkohol. Därvid tillämpas fasta alkoholhalter på 10 % vol. för vin av typ A II och A III och 10,5 % vol. för vin av typ R III. Om det inte föreligger något representativt pris för en eller flera typer av bordsvin, skall det representativa priset för denna typ av bordsvin vara det senast gällande representativa priset.

Artikel 3

Den totala mängd bordsvin som skall omfattas av obligatorisk destillation skall fastställas med hänsyn till behovet av att säkerställa en förutsebar lagernivå vid slutet av produktionsåret så att de disponibla mängderna för följande produktionsår under alla omständigheter räcker till för normal förbrukning.

Artikel 4

1. De produktionsområden som avses i artikel 39.3 i förordning (EEG) nr 822/87 skall fastställas med hänsyn dels till produktions- och klimatförhållanden, dels till skillnader mellan medlemsstaterna på det administrativa och juridiska planet, särskilt vad gäller den inre uppbyggnaden av vinkooperativ och producentgrupper.

Dessa områden skall sammanfalla med administrativa enheter som är större än kommuner och omfatta administrativa enheter för vilka det finns statistik för de referensproduktionsår som avses i artikel 39.3 andra stycket andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 822/87.

2. För produktionsåren 1987/88-1989/90 skall de produktionsområden som avses i artikel 39.3 i förordning (EEG) nr 822/87 avgränsas på följande sätt:

— Område 1: de tyska delarna av vinodlingszonerna A och B.

— Område 2: vinodlingsområdet i Luxemburg.

— Område 3: den franska delen av vinodlingszonerna B, C Ia, C II och C IIIb.

— Område 4: vinodlingszon C Ib och den italienska delen av vinodlingszonerna C II och C IIIb.

— Område 5: vinodlingszon C IIIa och den grekiska delen av vinodlingszon C IIIb.

— Område 6: den spanska delen av vinodlingszonerna C.

3. Under de tre produktionsåren 1981/82, 1982/83 och 1983/84 uppgick den genomsnittliga produktionen av bordsvin och produkter i tidigare produktionsled än bordsvin inom de områden som avses i punkt 2 till följande volymer:

— Område 1: 1 341 700 hl

— Område 2: 57 300 hl

— Område 3: 40 182 000 hl

— Område 4: 64 163 000 hl

— Område 5: 4 632 000 hl

— Område 6: 27 500 000 hl

Artikel 5

1. På grundval av de uppgifter från medlemsstaterna som föreskrivs i artikel 39.5 första stycket i förordning (EEG) nr 822/87 skall bordsvinsproduktionen i varje område klassificeras efter avkastningsklass. Dessa klasser skall fastställas med hänsyn till den mängd bordsvin som skall destilleras inom området i fråga och till den procentandel som denna mängd utgör av områdets bordsvinsproduktion. Klasserna ovan skall fastställas på grundval av de avkastningsklasser som anges i förordning (EEG) nr 3929/87.

2. När obligatorisk destillation utlöses, skall en stigande skala fastställas för varje område på grundval av de avkastningsklasser som avses i punkt 1. Skalan skall fastställas till en nivå som säkerställer att den totala volym som framkommer när skalan tillämpas på de mängder som är

upptagna för varje hektarskördeklass inom ett område motsvarar den mängd som skall destilleras inom detta område, med hänsyn till de förutsebara undantagen enligt artikel 9.

Artikel 6

1. Den produktmängd per producent som skall tas med i beräkningen vid tillämpning av denna förordning skall vara lika med summan av produktmängderna i kolumnen "Bordsvin" i den produktionsdeklaration som återfinns i tabell B i bilaga 1 till förordning (EEG) nr 3929/87: druvor, druvmust, druvmust i jäsning, nytt, icke färdigjäst vin, vin som lämpar sig för framställning av bordsvin samt bordsvin.

Denna mängd skall

a) ökas med

— den mängd vin som lämpar sig för framställning av bordsvin som uppges i kolumnen "Vin och andra produkter" i ovannämnda produktionsdeklaration,

— den mängd bordsvin som framställts före den 15 mars av produkter i tidigare produktionsled än vin, som producenten har förvärvat efter dagen för inlämnande av produktionsdeklarationen,

b) minskas med den mängd produkter i tidigare produktionsled än vin (druvor, druvmust, druvmust i jäsning, nytt, icke färdigjäst vin, vin som lämpar sig för framställning av bordsvin) i kolumnen "Bordsvin" samt de mängder vin som lämpar sig för framställning av bordsvin i kolumen "Vin och andra produkter" i produktionsdeklarationen, när producenten före den 15 mars lägger fram bevis för att de har bearbetats till andra produkter än de som uppges i kolumnen "Bordsvin" i ovannämnda produktionsdeklaration, eller att de har sålts till tredje man före detta datum.

Det bevis som avses i b skall bestå av uppgifterna i de journaler som avses i artikel 14 i kommissionens förordning (EEG) nr 1153/75(1). För att de nödvändiga kontrollerna skall kunna utföras måste producenter som avsätter produkter som avses i b efter det att de har lämnat in skördedeklarationen meddela de behöriga myndigheterna köparens namn och adress, de aktuella mängderna samt dagen för försäljningen.

För produktionsåret 1987/88 kan producenterna dessutom göra avdrag för de mängder druvmust som är avsedda för framställning av koncentrerad druvmust eller renad koncentrerad druvmust och som inte har bearbetats per den 15 mars från den mängd som avses i första stycket, förutsatt att de förpliktar sig att bearbeta dessa mängder senast den 31 augusti. Om bearbetning inte har skett vid detta senare datum skall producenterna till obligatorisk destillation i form av vin leverera den mängd som är lika med produkten av mängden obearbetad must multiplicerad med den procentsats som anges i artikel 8, ökad med 20 %. Denna mängd skall levereras senast den dag som fastställs av den behöriga nationella myndigheten enligt artikel 12.5.

(1) EGT nr L 113, 1.5.1975, s. 1.

Vid tillämpningen av föregående stycke och trots artikel 10.1 och 10.2 kan de uppgifter som avses i bestämmelserna ovan justeras fram till den 15 juni 1988. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de justerade mängderna.

2. För producenter som har framställt bordsvin genom bearbetning och/eller nedklassning av någon av produkterna i kolumnen "Kvalitetsvin fso" i produktdeklarationen skall den produktionsmängd som skall tas med i beräkningen vara lika med summan av alla de produkter som använts vid framställningen av detta bordsvin under perioden från och med den 1 juli före det aktuella produktionsåret till och med den 30 juni samma produktionsår.

3. För en producent som har framställt bordsvin av produkter som inköpts efter utgången av tidsfristen för inlämnande av produktionsdeklarationen skall produktionsvolymen vara lika med hela den mängd produkter som använts vid vinframställningen före den 15 mars och som bokförts i de journaler som avses i artikel 14 i förordning (EEG) nr 1153/75.

Artikel 7

Den hektaravkastning som skall tas med i beräkningen för varje bordsvinsproducent framgår av hans druvskördedeklaration, enligt förordning (EEG) nr 3929/87. När denna deklaration inte krävs framgår hektaravkastningen av den produktionsdeklaration som föreskrivs i samma förordning. I alla händelser skall avkastningen omfatta alla druvor som har producerats på den areal som odlas av deklaranten.

Dock skall följande gälla:

— I de medlemsstater där en medlem av ett vinkooperativ eller en producentgrupp inte är skyldig att lämna en skördedeklaration enligt artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 3929/87 och där vinkooperativ eller producentgrupper lämnar in en gemensam produktionsdeklaration för alla medlemmar skall den skörd som skall tas med i beräkningen vara lika med det vägda genomsnittet av de skördar av vilka varje parti produkter som levererats av medlemmarna har framställts.

Detta genomsnitt skall fastställas enligt den beräkningsmetod som anges i bilagan till denna förordning.

— Den skörd som skall tas med i beräkningen för producenter som har framställt bordsvin av inköpta produkter skall vara lika med det vägda genomsnittet av den skörd som varje inköpt parti produkter och, i förekommande fall, partier av egen produktion hänför sig till.

Detta genomsnitt skall fastställas enligt den beräkningsmetod som anges i bilagan till denna förordning.

— Vad gäller bordsvin som har framställts av druvsorter som inom samma administrativa enhet är klassificerade både som druvsorter för vinframställning och sorter för andra ändamål, skall den skörd som skall tas med i beräkningen

grundas på de mängder som normalt används för vinframställning, enligt artikel 36.2 i förordning (EEG) nr 822/87.

— Om bordsvinet har framställts genom bearbetning och/eller nedklassning av någon av de produkter som finns upptagna i kolumnen "Kvalitetsvin fso" i produktionsdeklarationen skall den skörd som skall tas med i beräkningen vara lika med den skörd av vilken det aktuella kvalitetsvinet fso har framställts. Om bordsvinet framställts genom bearbetning eller nedklassning av flera kvalitetsviner fso eller av ett enda kvalitetsvin fso från flera produktionsår, skall skörden fastställas av medlemsstaten, men får inte understiga den skörd som noteras för kvalitetsvin fso inom produktionsområdet under det produktionsår när destillationen äger rum.

Artikel 8

Den mängd som skall destilleras av varje producent som omfattas av skyldigheten skall beräknas genom att den mängd som anges i artikel 6 multipliceras med en procentsats som fastställs på grundval av

— den hektaravkastning som hänför sig till produktionsmängden i fråga och som fastställs enligt artikel 7,

— den stigande skala som fastställs enligt artikel 5.2 för det område där producentens anläggning är belägen.

Artikel 9

1. Producenter som totalt skall leverera mindre än fem hektoliter bordsvin till obligatorisk destillation, efter eventuella avdrag enligt artikel 39.4 fjärde stycket i förordning (EEG) nr 822/87, skall vara befriade från den skyldighet som avses i artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87.

2. Producenter i de medlemsstater vars sammanlagda vinproduktion understiger 25 000 hektoliter skall vara befriade från den skyldighet som avses i artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 10

1. Under varje produktionsår som den obligatoriska destillation som avses i artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87 utlöses skall de producenter som omfattas av destillationsskyldighet och som har lämnat in den produktionsdeklaration som avses i förordning (EEG) nr 3929/87 i enlighet med artikel 8 beräkna hur stora mängder de skall leverera för destillation och senast den 31 mars meddela resultatet till interventionsorganet eller någon annan behörig myndighet i den medlemsstat där deras anläggning är belägen.

Den behöriga myndigheten skall undersöka om de mängder som uppges i meddelandet överensstämmer med den mängd som producenten skall leverera till destillation.

2. I enlighet med artikel 8 får den behöriga myndigheten själv beräkna de mängder som vissa producentkategorier skall leverera till destillation och meddela dem resultatet av beräkningen. Meddelandet skall överlämnas senast den 31 mars.

Meddelandet får begränsas till vissa kategorier av producenter, förutsatt att begränsningen görs på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

3. Producenter som har framställt bordsvin genom bearbetning och/eller nedklassning av någon av de produkter som finns upptagna i kolumnen "Kvalitetsvin fso" i produktionsdeklarationen skall beräkna de mängder som de skall leverera till obligatorisk destillation i enlighet med artikel 8.

Producenterna skall meddela interventionsorganet eller någon annan behörig myndighet i den medlemsstat inom vars territorium deras anläggningar är belägna

— senast den 31 mars, resultatet av beräkningen för de mängder bordsvin som har framställts mellan den 1 juli föregående år och den 15 mars,

— senast den 15 juli, resultatet av beräkningen för de mängder bordsvin som har framställts mellan den 16 mars och den 30 juni.

4. När det meddelande som avses i denna artikel överlämnas eller mottas skall producenten eller, alltefter omständigheterna, den behöriga myndigheten föra in de mängder bordsvin som skall levereras till destillation i de journaler som föreskrivs i artikel 71.2 i förordning (EEG) nr 822/87.

5. Medlemsstaterna skall göra ett sammandrag av de uppgifter som meddelats enligt punkt 1, punkt 2 och punkt 3 första strecksatsen och senast den 15 juni meddela kommissionen vilka mängder som skall destilleras, fördelade på hektaravkastningsklasser enligt artikel 5.1.

Senast den 15 september skall kommissionen underrättas om vilka mängder som skall destilleras enligt punkt 3 andra strecksatsen.

Artikel 11

1. Om flera producenter levererar vinmängder till destillationsanläggningen i en gemensam transport skall vinets egenskaper, särskilt dess mängd, färg och alkoholhalt, kontrolleras enligt de bestämmelser som har antagits av de berörda medlemsstaterna.

2. Någon tolerans nedåt skall inte tillåtas i fråga om den mängd, beräknad enligt artikel 8, som skall levereras till destillation av varje producent som omfattas av skyldigheten.

3. En tolerans uppåt på 2 % skall tillåtas för

— summan av de mängder bordsvin som levereras av flera producenter som omfattas av destillationsskyldighet, om den ansökan om stöd eller om leverans av destillat till interventionsorganet som har lämnats in av en destillatör avser vin som motsvarar dessa producenterna skyldigheter,

— den mängd som levereras av varje producent som omfattas av destillationsskyldighet i övriga fall.

Artikel 12

1. Producenter som omfattas av den skyldighet som avses i artikel 39.4 i förordning (EEG) nr 822/87 får leverera både bordsvin av egen produktion och bordsvin framställt av sådana andra producenter som avses i artikel 2.1 a andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 2179/83.

De får dessutom

— utföra destillation i egen destillationsanläggning,

— låta en godkänd destillatör utföra destillationen på entreprenad.

2. Den skyldighet som avses i artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87 skall anses vara uppfylld även om bordsvinet levereras av en annan producent som själv har framställt det.

I så fall skall i det intyg som utfärdas av destillatören enligt artikel 15 i förordning (EEG) nr 2179/83, förutom namn och adress på den producent som levererat vinet, anges namn och adress på den producent som omfattas av kravet på obligatorisk destillation.

Artikel 13.2 andra stycket i förordning (EEG) nr 2179/83 skall endast tillämpas på producenter som omfattas av den skyldighet som avses i artikel 39.4 i förordning (EEG) nr 822/87.

3. Medlemsstaterna skall, i synnerhet vid tillämpningen av punkt 1 första stycket och punkt 2, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de vinmängder som levereras för att uppfylla destillationsskyldigheten verkligen omfattas av denna skyldighet.

I de fall där vinet har framställts och levererats till destillation i en annan medlemsstat än den där den producent som omfattas av skyldigheten hör hemma skall dock följande ordning gälla:

— Ett intyg, utfärdat av den myndighet som enligt artikel 10 är behörig i den medlemsstat där den producent som omfattas av skyldigheten hör hemma, som bekräftar att mängden i fråga omfattas av producentens skyldighet, skall överlämnas till destillatören. En kopia av intyget skall överlämnas till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där destillationen äger rum.

— Det intyg som avses i artikel 15 i förordning (EEG) nr 2179/83 skall påtecknas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där destillationen äger rum.

— En kopia av detta intyg skall överlämnas av myndigheten i fråga till den myndighet som avses i första strecksatsen före den 25 oktober följande produktionsår.

4. Bordsvin skall levereras senast den

— 31 juli, vid leverans till ett bränneri,

— 15 juli, vid leverans till ett förädlingsföretag som tillsätter alkohol till vin för destillation.

Leverans får ske senast 15 dagar efter ovannämnda tidpunkt. I så fall skall inköpspriset för mängderna i fråga minskas med ett belopp som motsvarar 50 % av det stöd som fastställs för det aktuella produktionsåret. Både stödet och priset på den alkohol som framställs och levereras till inerventionsorganet skall minskas med samma belopp.

5. De destillationer som avses i artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87 får inte utföras efter den 31 augusti.

Dock får destillation av vin som levereras enligt artikel 11.2 eller artikel 23 i förordning (EEG) nr 2179/83 utföras fram till den dag som fastställs av den behöriga nationella myndigheten i enlighet med artiklarna ovan.

Under de omständigheter som anges i artikel 23 första stycket i den här förordningen skall de behöriga myndigheterna vid behov fastställa tidsfrister för destillation.

Destillatörerna skall senast den 10 i varje månad till interventionsorganet skicka en översikt över de mängder bordsvin som har destillerats och de produktmängder som har framställts genom destillation under föregående månad, fördelade på de kategorier som anges i artikel 3.1 första stycket i förordning (EEG) nr 2179/83.

Artikel 13

1. Det inköpspris som anges i artikel 39.6 i förordning (EEG) nr 822/87 skall fastställas när den destillation som avses i samma artikel utlöses.

2. Destillatören skall betala producenten det inköpspris som avses i punkt 1 senast tre månader efter den dag när varje parti bordsvin anländer till destillationsanläggningar.

Artikel 14

1. Bestämmelserna i denna förordning om rött bordsvin skall också tillämpas på rosé bordsvin.

2. Bestämmelser i denna förordning om en viss typ av bordsvin skall också tillämpas på bordsviner som i ekonomiskt hänseende är nära besläktade med denna bordsvintyp. Vid tillämpning av denna förordning skall följande bordsviner anses vara nära besläktade i ekonomiskt hänseende med bordsviner av typen

— A I: vita bordsviner som inte hör till typ A I, A II eller A III,

— R I: röda bordsviner med en verklig alkoholhalt som är lägre än 12,5 % vol. och som inte hör till typ R I eller R III,

— R II: röda bordsviner med en verklig alkoholhalt som överstiger 15 % vol. och som inte hör till typ R II eller R III.

3. Produkter som framställs genom blandning av vin som lämpar sig för framställning av vitt bordsvin eller vitt vin med ett vin som lämpar sig för framställning av rött bordsvin eller med ett rött bordsvin får enligt artikel 125.1 i anslutningsakten levereras till destillation i Spanien. De skall därför jämställas med vitt bordsvin av typ A I.

Artikel 15

Vid direkt destillation av vin som framställs av druvsorter som inom samma administrativa enhet är klassificerade både som druvsorter för vinframställning och sorter avsedda för framställning av vinsprit får endast produkter med en alkoholhalt av lägst 92 % vol framställas.

Artikel 16

1. Destillatörer kan få stöd för produkter som framställs vid den destillation som avses i artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87. Stödbeloppet skall fastställas när destillationen utlöses.

Stöd skall inte betalas ut för den mängd alkohol i destillatet som överstiger den mängd som finns i de vinmängder som levereras inom de gränser som anges i artikel 11.3.

2. Destillatörer som önskar motta det stöd som avses i punkt 1 skall senast den 31 oktober lämna in en ansökan samt de handlingar som anges i artikel 17 i förordning (EEG) nr 2179/83.

3. Interventionsorganet skall betala ut det stöd som avses i punkt 1 senast tre månader efter det att ansökan och de handlingar som avses i punkt 2 har lämnats in.

Destillatören skall före den 1 februari följande år hos interventionsorganet styrka att han har betalat producenten uppköpspriset för vinet inom den tidsfrist som fastställs i artikel 13.2.

Om bevis inte lämnas före den 1 februari, skall interventionsorganet återkräva det utbetalda stödbeloppet. Om bevis läggs fram efter det att tidsfristen löpt ut, men före den 1 maj, skall interventionsorganet återkräva 20 % av det utbetalda stödbeloppet.

Om det visar sig att destillatören inte har betalat producenten inköpspriset, skall interventionsorganet före den 1 juni betala producenten ett belopp som motsvarar stödbeloppet, eventuellt genom interventionsorganet i den medlemsstat där producenten hör hemma.

Artikel 17

1. Om destillatören har för avsikt att utnyttja den möjlighet som fastställs i artikel 39.7 första stycket andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 822/87, skall produkter med en alkoholhalt av lägst 92 % vol. levereras till interventionsorganet senast den 31 oktober eller, om artikel 11.2 i förordning (EEG) nr 2179/83 är tillämplig, senast den dag som fastställs av den behöriga nationella myndigheten.

Under de omständigheter som avses i artikel 23 första stycket i den här förordningen skall de behöriga myndigheterna vid behov fastställa tidsfrister för leveranser.

Mängden alkohol i den produkt som destillatören levererar till interventionsorganet i enlighet med artikel 39.7 i förordning (EEG) nr 822/87 får inte överstiga den mängd som finns i de vinmängder som levereras inom de gränser som anges i artikel 11.3.

Enligt artikel 39.7 andra stycket första strecksatsen i förordning (EEG) nr 822/87 kan de medlemsstater som totalt skall leverera högst 100 000 hektoliter till destillation föreskriva att deras interventionsorgan inte skall köpa in den produkt som avses i första stycket.

2. Det pris som interventionsorganet skall betala destillatören för den levererade produkten skall fastställas när den destillation som avses i artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87 utlöses.

Om destillatören har mottagit stöd enligt artikel 16, skall det pris som avses i första stycket minskas med stödbeloppet.

Om destillatören inte har mottagit det stöd som avses i andra stycket, skall artikel 16.2 tillämpas efter nödvändiga ändringar.

3. De priser som avses i punkt 2 skall gälla neutral alkohol enligt definitionen i bilagan till förordning (EEG) nr 2179/83.

För andra former av alkohol skall de priser som avses i punkt 2 minskas med ett belopp per % vol. alkohol och hektoliter som fastställs när den destillationsåtgärd som avses i artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87 utlöses.

4. Interventionsorganet skall betala detta pris till destillatören senast tre månader efter den dag när alkoholen levereras.

Artikel 16.3, andra, tredje och fjärde stycket skall tillämpas efter nödvändiga ändringar.

Artikel 18

1. I sådana fall som avses i artikel 26.1 i förordning (EEG) nr 2179/83 skall kontraktet eller deklarationen avseende leverans för bearbetning genom tillsats av alkohol för destil-

lation lämnas in till det behöriga interventionsorganet för godkännande senast den 30 juni.

Interventionsorganet skall meddela producenten resultatet av godkännandeförfarandet senast 15 dagar efter den dag när kontraktet eller deklarationen lämnas in.

2. Berikning av vin genom tillsats av alkohol för destillation får inte äga rum efter den 31 juli.

3. Destillation av vin tillsatt alkohol får ske först när kontraktet eller deklarationen har godkänts och senast den 31 augusti.

4. Förädlingsföretaget skall senast den 10 i varje månad till interventionsorganet skicka en översikt över de vinmängder som har levererats till företaget under föregående månad.

5. Förädlingsföretaget skall få stöd för vin som har tillsatts alkohol för destillation. Stödbeloppet skall beräknas per hektoliter och % vol. verklig alkohol före bearbetningen och skall fastställas när den destillation som avses i artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87 utlöses.

För att få motta stödet skall förädlingsföretaget senast den 31 oktober lämna in den ansökan och de handlingar som avses i artikel 17 i förordning (EEG) nr 2179/83 till det behöriga interventionsorganet.

Stödet skall betalas ut senast tre månader efter den dag när bevis läggs fram för att den säkerhet som avses i artikel 26.4 i förordning (EEG) nr 2179/83 har ställts, men i alla händelser först när kontraktet eller deklarationen har godkänts.

6. Om inte annat följer av artikel 23 i förordning (EEG) nr 2179/83, skall säkerheten frisläppas endast om det före den 1 mars följande år styrks

— att allt vin som omfattas av kontraktet eller deklarationen har destillerats,

— att inköpspriset för vinet har betalats till producenten inom den tidsfrist som anges i artikel 13.2,

och endast i förhållande till de mängder för vilka bevis läggs fram.

Om det bevis som avses i första stycket läggs fram efter den dag som anges i första stycket, men före den 1 juni, skall det friställda beloppet motsvara 80 % av säkerheten.

Om det visar sig att förädlingsföretaget inte har betalat producenten uppköpspriset, skall interventionsorganet före den 1 juli betala producenten ett belopp som motsvarar stödbeloppet, eventuellt genom interventionsorganet i den medlemsstat där producenten hör hemma.

Artikel 19

1. Senast den 20 i varje månad skall medlemsstaterna till kommissionen skicka en översikt för föregående månad över

— de mängder bordsvin och vin tillsatt alkohol som har destillerats i samband med den destillation som avses i artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87, uppdelade efter färg,

— de mängder alkohol som har levererats till interventionsorganen,

— de mängder vinsprit som har framställts och deras alkoholhalt,

— de mängder övriga produkter med en alkoholhalt av lägst 52 % vol. för vilka stöd har begärts.

2. Medlemsstaterna skall senast den 31 mars underrätta kommissionen om de fall där destillatörer eller förädlingsföretag inte har uppfyllt sina skyldigheter och om de åtgärder som har vidtagits med anledning av detta.

Artikel 20

Omräkning till nationell valuta av de belopp som fastställs enligt denna förordning skall ske med användning av den representativa kurs för vinsektorn som gäller den dag när förordningen om utlösning av den destillation som avses i artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87 träder i kraft.

Artikel 21

För produktionsåren 1987/88 och 1988/89 skall följande bestämmelser gälla i Grekland i enlighet med artikel 39.10 första stycket i förordning (EEG) nr 822/87:

a) Den destillationskyldighet som avses i denna förordning skall omfatta producenter, inbegripet vinkooperativ och producentgrupper, som under produktionsåret har framställt en mängd bordsvin, som skall fastställas av de grekiska myndigheterna före den 10 mars det aktuella produktionsåret.

b) På grundval av de kriterier som anges i artikel 39.4 i förordning (EEG) nr 822/87 skall den grekiska regeringen före den 10 mars fastställa de procentandelar av bordsvinproduktionen som de producenter som avses i a skall leverera till destillation och därvid sörja för lika behandling av de producenter som omfattas av skyldigheten.

   Dessa procentandelar skall garantera att den mängd som destilleras i hela Grekland motsvarar summan av de mängder som skall destilleras i denna medlemsstat.

c) Den grekiska regeringen skall före den 15 mars underrätta kommissionen om de bestämmelser som har antagits i enlighet med denna artikel.

Artikel 22

Enligt artikel 47.1 i förordning (EEG) nr 822/87 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11.2 i förordning (EEG) nr 2179/83, skall producenter inte omfattas av de interventionsåtgärder som föreskrivs i avdelning III i

förordning (EEG) nr 822/87 och om vilka beslut fattas för följande år, om de inte har genomfört några leveranser under perioden från och med den 1 mars under det aktuella produktionsåret till och med

— den 15 augusti, vad gäller producenter som levererar till en destillationsanläggning,

— den 31 juli, vad gäller producenter som levererar till ett förädlingsföretag,

— den 31 augusti, vad gäller producenter som använder sig av den möjlighet som anges i artikel 12.1 andra stycket i den här förordningen.

Artikel 23

Utgången av de tidsfrister som avses i artikel 12.4 eller, vad gäller producenter som använder sig av den möjlighet som anges i artikel 12.1 andra stycket, de tidsfrister som avses i artikel 12.5 första stycket eller de tidsfrister som fastställs av medlemsstaten enligt artikel 11 i förordning (EEG) nr 2179/83 skall inte medföra någon begränsning av producenternas skyldighet att destillera de angivna mängderna.

Efter utgången av tidsfristerna skall inköpspriset för de levererade mängderna samt priset för den alkohol som har framställts av dessa mängder och levererats till interventionsorganet minskas med ett belopp som motsvarar det stödbelopp som fastställs för neutral alkohol för destillationen i fråga. Stöd skall inte betalas ut för destillat som inte levereras till interventionsorganet.

Artikel 24

1. Denna förordning skall tillämpas i Portugal först efter slutet av produktionsåret 1989/90.

2. Trots artikel 12.1 andra strecksatsen får de som omfattas av den skyldighet som anges i artikel 39.4 i förordning (EEG) nr 822/87 inte utföra destillation i Portugal under den period som anges i punkt 1.

Trots artikel 12.2 första och andra stycket får leverans inte genomföras av producenter som har framställt sitt vin i Portugal under det produktionsår som avses i punkt 1.

Artikel 25

1. Förordning (EEG) nr 854/86 skall upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till förordning (EEG) nr 854/86 skall förstås som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 26

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 februari 1988.

På kommissionens vägnar

Frans ANDRIESSEN

Vice ordförande

BILAGA

Metod för beräkning av det vägda genomsnittet av de hektarskördar som avses i artikel 7 första och andra strecksatsen

1. Följande formel skall användas vid beräkning av det vägda genomsnitt (M) som avses i artikel 7 första och andra strecksatsen:

$$M = \frac{Q}{S} \text{ [hl/ha]}$$

eller

$$S = \frac{V_1}{r_1} + \frac{V_2}{r_2} + \frac{V_3}{r_3} + \cdots \frac{V_n}{r_n}$$

där

V_1 = den mängd (i hl vin) som utgör parti nr 1 och som har levererats till ett vinkooperativ eller inköpts av den deklarant som anges i produktionsdeklarationen,

r_1 = den hektaravkastning, fastställd enligt artikel 7 första stycket, som gäller för parti nr 1 (i hl/ha),

$Q = V_1 + V_2 + V_3 + \cdots V_n$ (i hl vin).

2. Vad gäller de vinkooperativ och producentgrupper som avses i artikel 7 första strecksatsen och vars totala produktion enligt artikel 6.1 uppnås genom att samtliga medlemmar levererar hela sin produktion, utgör Q den sammanlagda mängd produkter som levererats till vinkooperativen eller producentgrupper och S den vinareal som odlas av samtliga medlemmar och som produkterna härstammar från.